

בלי הספדים. בלי נאומים. בלי תפילה.

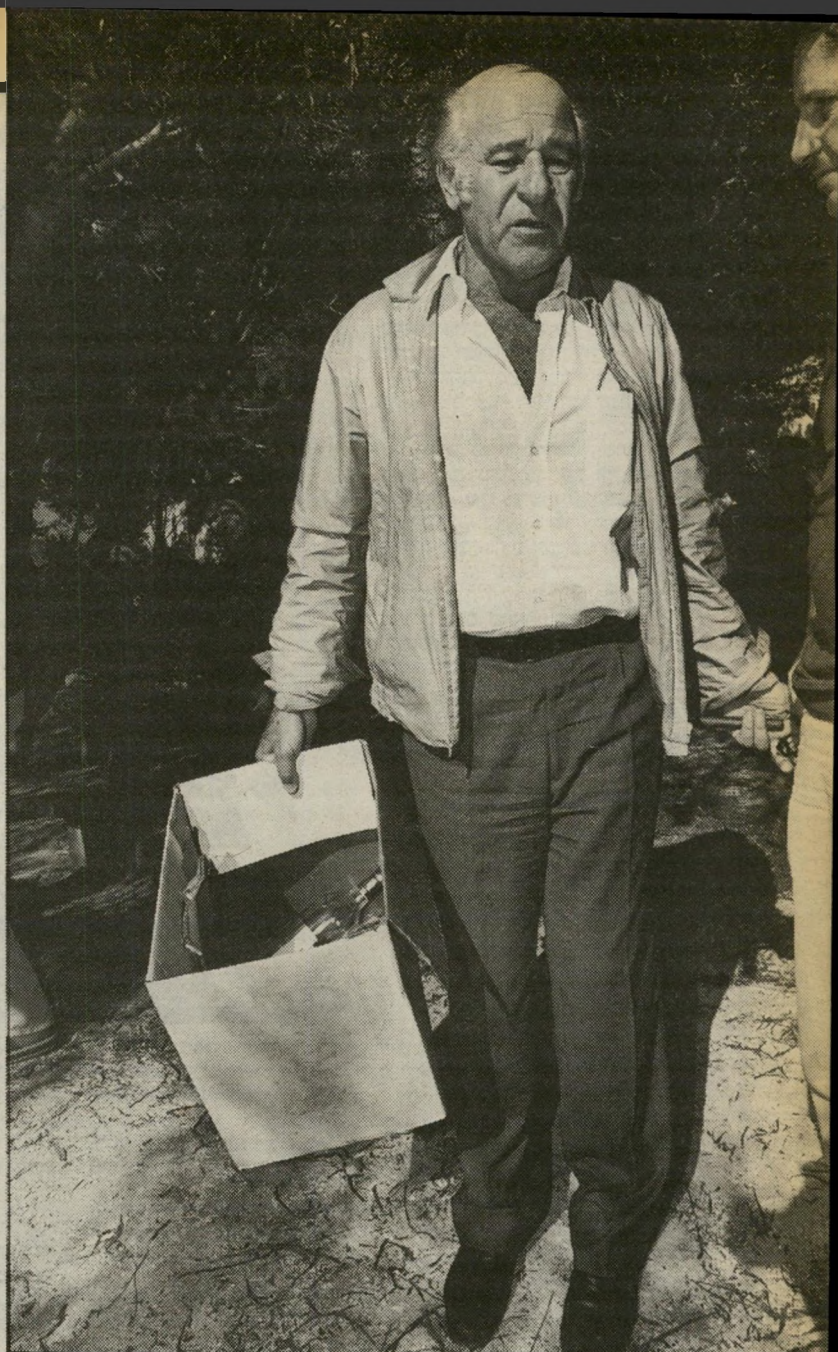
דן היה נהנה

השבוע, במלאת 30 למותו של דן, התאספו ליד הקבר "להרים כוסית" כ-50 מידריו. כוסות לא היו. אולי מפני שחסר האמרגן, שראג לאירגון המופתי של ההלווייה: יענקל'ה אגמון, ששהה בארצות-הברית. אשתו, גילה אלמגור, חזרה רק כעבור יומיים מבריי"ס, שם השתתפה בפסטיבל. נעדר גם אלכס אנסקי, הידיד הטוב שהיה מקורב אליו מאוד. אכיו מת באותו יום.

המישפחה והחברים שלא לערוך לדן הלווייה רתית בכל צורה שהיא, ועל כן נותר הקיבוץ כפיתרון יחיד. מכל הקיבוצים שאליהם פנו, קיבוץ שדות ים ליד קיסריה היה היחיד שענה בחיוב. רק אז עלה על דעתו של חפר שבעצם זה מתאים: בנעוריו שרת דן בפלוגה הימית של הפלמ"ח, הפלי"ם, בשדות-ים (קיסריה). שם גם כתב את סיפורו הראשון.

המצבה של דן היתה בבחינת פשרה. הקיר בוץ ביקש לשמור על אחידות המצבות בבית הקברות. לבתיה היו מישאלות מיוחדות, כמו

הקיבוץ ביקש 6000 ש"ח עבור אירגון ההלווייה והמקום, ועל כך נטוש עדיין ויכות.

ין לבן שייקה בן-פורת, כתב ידיעות אחרונות, היה היחיד שהביא תיבה שלמה של בקבוקי-ין לבן, יחד עם איש-העסקים יוסי הראל. רבים מן הבאים האחרים הביאו עימם בקבוק אחד. הבקבוקים הועברו מפה לפה.

דן בן-אמוץ נקבר בשדות-ים כמעט במיקרה. לפני שנה ביקר במכון הפאתולוגי באכור כביר. בו במקום החליט שהוא תורם את גר פתו למדע. אולם הוא לא השאיר הוראה זו

בין העצים חמישים מבין ידידיו של דן בן-אמוץ התאספו בבית-הקברות של קיבוץ שדות-ים, ליד קיסריה, באזכרה במלאת 30 יום למותו. את פני הבאים קיבלה הציירת בתיה אפולו (למעלה), אשתו השנייה של דן.